

Abstrakt

Tato práce je věnována způsobilosti nezletilých k právním úkonům. Hlavní otázkou, kterou se tato práce zabývá, je, do jaké míry a za jakých podmínek jsou děti a mladiství způsobilí právně relevantně jednat a ovlivňovat tak své právní vztahy. Práce je rozdělena do 4 hlavních částí.

První část je věnována obecnému vymezení pojmu způsobilost k právním úkonům, a to jaké základní koncepce se pro řešení omezené způsobilosti se nabízejí.

Druhá část pojednává o historickém vývoji institutu způsobilosti k právním úkonům, a to od základů polofených římským právem, přes vývoj na českém území až do přijetí současného občanského zákoníku a vývoj na německém území.

Třetí část obsahuje výklad německé právní úpravy. Nejprve se věnuje právní mecké úpravě z toho důvodu, že je velmi propracovaná a nabízí mnoho námětů k zamyšlení se nad různými aspekty úpravy v českém občanském zákoníku. Část věnuje německé právní úpravě je rozdělena na obecnou charakteristiku úpravy, kdy BGB uplňuje principu odstupované způsobilosti k právním úkonům pomocí stanovení v konkrétních hranicích. Dále pojednání o nezletilých nezpůsobilých k právním úkonům a nezpůsobilých omezených ve způsobilosti k právním úkonům.

Ve čtvrté části je pak rozebrána česká právní úprava způsobilosti k právním úkonům, ve které se nejprve věnuje hodnocení osobnosti nezletilého z hlediska schopnosti samostatně právně relevantně jednat, dále hodnocení povahy právního úkonu, zastoupení nezletilého a následně jednání nezpůsobilého subjektu, to vše v komparaci s německou úpravou.

Závěrečná kapitola čtvrté části je pak věnována možným úpravám de lege ferenda a návrhu nového občanského zákoníku.

V závěru je pak obsaženo krátké shrnutí a porovnání obou úprav z několika vytyčených hledisek.